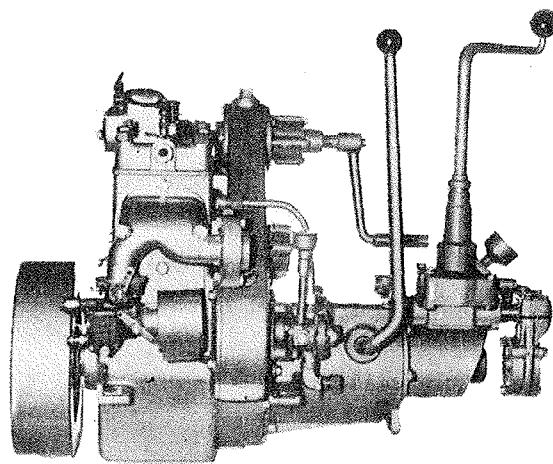
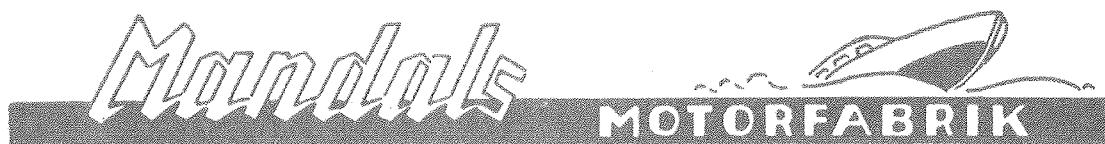

Bruksanvisning

M A R N A

4-6 HK. MOTOR
I SYL. TYPE RI

MANDAL

INNMONTERING AV MOTOREN I BÅTEN
MARNA 1 SYL. TYPE R1 4/6 HK.

En riktig og faglig god innmontering av motoren i båten er meget viktig for å få et godt resultat. En feilaktig eller dårlig innmontering kan bli årsak til varmgang, slitasje, kraft-tap, ekstra vibrasjoner m.v.

Trefundamentet må være av försteklasses materialer. Eiketre er absolutt å foretrekke. Fundamentet kan utføres av 2 bjelker (ofte kalt lang-liggere) 3" x 5" på höykant, og disse blir nedstemt i 2, eller helst 3, av båtens tverrspant, slik at bjelkene ikke kommer mer enn 2 1/2" over tverrspantene. De tverrspantene i båten som skal danne underlag for fundamentet må ikke være av mindre dimensjoner enn 3". Det gjennomgående skrubolter (gjerne av kopper) gjennom båtens innsettes Hud, tverrspant og fundamentet slik at hele konstruksjonen blir solid. Skruboltene drives inn fra utsiden av båtens hud. De må ha flate, store hoder og fasongen på hodet må passe til båtens form. MARNA motor, type R1, er konstruert ut fra den forutsetning at forreste tverrspant, som langliggerbjelker skal felles ned i, blir liggende like foran svinghjulet.

Motoren leveres alltid med sveiv for igangsetning i akterkant. Svinghjulet skal ikke brukes for igangsetning av motoren. Innvendig avstand mellom de 2 forreste tverrspant som skal bære motorens fundament bør være 400 m/m.

Dimensjonstegningene i motorkatalogen for MARNA, type R1, viser en vanlig innmontering av denne motortype.

Vær nøyaktig med at motorens (alternativt reduksjonsgearets) senterlinje er den samme som propellakselen senterlinje. Dette kontrolleres best ved at flenskoplingene på propellakselen settes inn i flenskoplingen på motoren. Dreia så propellakselen rundt med hånd. Er retningen mellom motor (alternativt reduksjonsgear) og propellaksel riktig, vil der ikke bli synlig åpning mellom de 2 flenskoplingene. Man må også påse at motorens fundament-labber ligger riktig an mot langliggerbjelkene, slik at vindskjehet ikke forekommer.

Motoren skrues fast til sitt fundament med 4 skruer. Best er det å bruke 1/2" x 5" treskruer med 1/2" maskingjenger i den annen ende. Da kan man bare løse av mutterne om motoren siden skal tas ut av båten. Under hver mutter på fundamentboltene bør det være en 1/2" sprengskive. Disse sprengskiver hindrer mutterne i å løsne av seg selv.

Hvis motoren er forsynt med reduksjonsgear (6 hk. 1500 omdr.) så må man ved monteringen ta hensyn til den höydeforskjell på 105 m/m som der er fra motorens senterlinje og til reduksjonsgearets senterlinje for utgående aksel. Reduksjonsgearet har ekstra fundament-labber, slik at disse også må få sin plass på langliggerbjelkene. Dette fundament er litt stillbart, for å lette monteringen.

Vannintaket for motorens kjølevann må monteres slik i båten at det alltid blir liggende under vann, ellers kan vannpumpen suge luft og slutte å pumpe vann. Utenfor vanninntaket fester en sil for å hindre at tang eller lignende suges inn i åpningen. Denne sil festes godt til båtens hud, og spaltene i silen skal vende akterover.

Brennstofftankene må plasieres slik at dens ledningsuttak blir liggende ca. 20 cm over forgasseren. Brennstoffledningen fra tank og til forgasseren må legges så rett som mulig.

Eksosrøret må være så rett som mulig uten krappe bend. Med hver motor medfölger en lyddemper. Hvis eksosrøret legges langs båten under dörken og ut under bakken akterut, kan det være nødvendig å avkjøre røret. Dette kan gjøres på 2 måter. Man kan påsette motoren en treveiskran som tar en del av kjølevannet ved uttaket av motoren og sender det inn i eksosrøret. På denne måten blir eksplosjonstaktene i motoren godt avdempet, og man behöver ingen lyddemper.

Imidlertid har det vist seg at 1 syl. motorer som har kjølevannet på denne måte har lett for å ruste, idet vann eller vanndamp trenger inn i ventiler og sylinder fordi en 1 syl. motor stopper aldri momentant, men går litt tilbake og suger på den måten inn vann.

Bedre ville det være å legge et rør utenpå selve eksosledningen og plasere lyddemperen så langt bak som mulig. I dette ytre rør lar man kjølevannet fra motoren sirkulere slik at ledningen blir avkjølt.

I den enden av dobbeltrøret som ligger nærmest motoren påsettes en nippel, og kjølevannet kommer inn her. I den andre enden av dobbeltrøret tas vannet ut og videre ut gjennom båtsiden.

Fra enden av dobbeltrøret og ut gjennom båtsiden påsettes så lyddemperen. Eksosuttaket må være i god høyde over båtens vannlinje. På det laveste punkt av dobbeltledningen må påsettes en tappekran for avtapping i frostvær.

Den billigste og enkleste måte å legge eksosledningen på er imidlertid å la den gå direkte fra eksosstykket og over båtripen med lyddemperen et stykke under båtripen uten kjølevann i ledningen. Man må da passe på at ledningen og lyddemperen ikke ligger mot treverket for å unngå forbrenning.

Avløpsrøret for kjølevannet må i alle tilfeller monteres slik at alt kjølevann kan strømme ut gjennom det. Brukes vann i eller utenpå eksosledningen, må motoren som nevnt utstyres med vendekran, slik at alt vann kan gå ut i avløpsrøret før motoren stoppes. Dette vil minske rustskader i sylinderen.

Avløpsrøret böyes fra uttaket på toppstykket, ned langs eksosstykket, under eller langs dörken og opp langs siden av båten og ut ca. 30 - 40 cm over vannflaten. På rørets nederste punkt festes en avtapningskran.

Motorkassen (motohuset) må lages solid og slik at det effektivt beskytter motoren mot vann. Man bør også ta hensyn til at motorkassen lett kan fjernes når man f. eks. skal skifte smøreolje på motoren. Man oppnår å lage en grei og praktisk motorkasse ved å lage bakstykket på motorkassen for seg selv og så skru dette fast til motorens fundament. Begge sidene og forstykket blir så satt sammen og festet til bakstykket med vanlig kastekroker. På denne måte kan man montere reguleringen for gass og magnet på det faststående bakstykke og en slipper altså å fjerne stengene for reguleringene om man fjerner de 3 andre sidene av motorkassen. Man må også huske på at det er nødvendig å komme til de 2 peilepinner for kontroll av oljemengde på motoren. Det er praktisk å lage en liten luke (ca. 130 mm lengde x 180 mm høyde) i det sidestykket som kommer på magnetsiden av motoren. Denne luke kan hengsles, og ved å åpne denne, kan man praktisk komme til peilepinnene.

Svinghjulet på MARNA motor, type R1, er fra fabrikken satt fast slik det skal.

Må man av en eller annen grunn fjerne svinghjulet fra veivakselen må det alltid trekkes av ved hjelp av 4 skruer og en skive. Det må aldri slås på veivakselen for å løsne svinghjulet.

Kontroll av fundamentet.

Etter en tids forløp, 1 til 2 uker, må så igjen koplingene løsnes, og det må kontrolleres at senterlinjen fremdeles er riktig. Det viser seg nemlig at fundamentstokkene har tendens til å slå seg når de blir inntrukket med vann.

S M Ö R E S Y S T E M

På forsiden av sylinderblokken er påskrudd et smöreskilt. På skiltet står der:

Mandals Motorfabrik, Mandal.

Smöreskjema for motor R1.

Skift olje i veivhus for hver 100 liter brennstoff

Skift olje i drevhus for hver 200 liter brennstoff.

Veivhus (rød plugg) påfylles 1 liter.

Drevhus (blå plugg) påfylles 0,75 liter.

Kontroller peilepinner hver dag motoren brukes.

Sommer Av olje anbefales

Vinter.

Mobiloil A	Mobiloil Artic
Esso Motoroil S.A.E.30	Esso Motoroil S.A.E.20
Shell Motoroil S.A.E.30	Shell Motoroil S.A.E.20
Energol Motoroil S.A.E.30	Energol Motoroil S.A.E.20
Caltex Havolineoil SAE 30	Caltex Havolineoil SAE 20

Smöresystemet for denne motor virker på følgende måte:
a) Veivhus-smöring.

Veivlager, rammelagere, kamaksellagere, ventilløftere med ventiler og stempel med kryssbolt smöres av den olje som en oljeslikker på veivlageret slenger rundt hver gang veiven passerer nedre lødpunkt. I bunnen av veivhuset er der plass til ca. 1 liter olje. Forannevnte oljeslikker slår så gjennom, og oljen blir slengt rundt, slik at den smører forannevnte bevegelige deler. Veivhuset er tett, slik at oljen renner tilbake til bunnen.

b) Drevhus (og koblingsboks) smöring.

Den olje som smører bevegelige deler i drevhus og koplingsboks, er helt adskilt fra smöreoljen i veivhus.

Smöresystemet i drevhus og koplingsboks virker på følgende måte:

På veivakselen, rett foran kjedeoverføringen, er ~~er~~ plasert en stor, sirkelrund stålplate. Denne stålplate rekker noe ned i smöreoljen i bunnen av drevhus. Når motoren er igang, og stålplaten roterer, så vil stålplaten slynge olje opp på registerkjeden, og av kjeden vil så den samme olje bli ført videre rundt, slik at de bevegelige deler som er i drevhus og koplingsboks blir tilført olje.

Kontroll av oljestand i veivhus og drevhus.

Som foran omtalte smöreskilt viser, så er der både på veivhus og drevhus plassert peilepinner, slik at man ved å kontrollere disse kan holde seg underrettet om der er passende mengde smøreolje til stede i veivhus og drevhus. Peilepinne har et merke for höyeste og et merke for laveste oljestand. Peiling av oljestand må alltid foregå med stillestående motor, og utføres på følgende måte: Peilepinnen skrues løs og blir tatt opp. Vedhengende olje på peilepinnen tørkes bort med litt tvist. Så settes peilepinnen ned i sitt hull igjen men skrues ikke ned i gjengene. Når man så tar peilepinnen opp igjen, kan man tydelig se hvor höyt opp på peilepinnen oljen har stått. Viser peilingen at oljestanden holder seg innenfor laveste og höyeste oljestand merke på peilepinnen, så vet man at det er passelig olje på motoren. Viser det seg derimot at oljestanden er kommet ned til laveste merke, så må man fylle på olje, og man fyller da på så meget at oljestanden kommer opp til höyeste merke. For veivhusets vedkommende skjer denne oljepåfylling ved å skru ut pluggene på veivhusluken (rød plugg) og for drevhusets vedkommende skjer oljepåfylling ved å skru ut pluggen på toppen av drevhuskapselen (blå plugg). Det er viktig at den olje man fyller på er av samme merke og samme kvalitet som den olje det er på motoren. Man bør derfor bestemme seg for et av de oljemerker som er oppført på oljeskiltet og så holde seg til denne olje.

Påfyllingsplugg for olje i veivhus (rød plugg) og påfyllingsplugg for olje i drevhus (blå plugg) er forsynt med gummiringpakning for å holde tett. Disse pakningsringene må ikke fjernes, og går de istykker eller blir ödelagt, må der påsettes ny ring. Plugg nr. 112013 har også gummiringpakning.

Der følger med 1 stk. gummiring som reserve med hver motor.

Peilepinnene for veivhus og drevhus har en pakningsring av lær for at de skal holde tett. Skru alltid både oljepåfyllingsplugg og peilepinner godt fast.

Når kjölevannet skal tappes av sylinderblokk ved å åpne tappekranen, må man være sikker på at peilepinne og oljepåfyllingsplugg på veivhusets sideluke er godt tilskrudd, slik at vannet ikke skal trenge inn i motorens veivhus.

Skiftning av smöreolje.

Smöreskiltet oppgir hvor ofte oljen må skiftes i veivhus og likeledes i drevhus. Denne skiftning av olje er meget viktig. Det må være klart at når den samme smöreolje brukes om igjen og om igjen, så vil til slutt smöreevnen i smöreoljen synke såpass at den må byttes ut med ny frisk olje.

Til hver motor følger med en løs oljesugepumpe som skal brukes ved oljeskiftning.

a) Skiftning av olje i veivhus.

Når den gamle olje skal fjernes fra veivhuset, tar man bort sideluken på veivhuset og med pumpen suger man opp oljen fra bunnen av veivhuset. Det gjelder å få med så meget av den gamle olje som mulig. Hvis man baketter vil tørke vekk oljere i veivhus, må man bruke rene töyfiller og ikke vanlig tvist. Forholdet er nemlig at hvis man bruker tvist til dette arbeid så vil det alltid bli liggende igjen noen løse tråder, og disse løse tråder kan så siden tilstoppe oljekanaler og lignende. Når den gamle olje er fjernet, fylles ny olje av riktig kvalitet (se oljeskiltet) på veivhuset, og der fylles opp til høyeste merke på peilepinne. (ca. 1 liter).

b) Skifting av olje i drevhus (og koblingsboks).

Skiftning av olje i drevhus skjer ved å skru ut peilepinnen. Hullet for peilepinnen er her så stort at koppen-røret på sugepumpen går ned i dette. Når den gamle olje er suget opp, fylles der ny olje på gjennom plugghullet på toppen av drevkapsel (blå plugg). Det må fylles slik at oljestand kommer opp til høyeste merke på peilepinne (ca. 0,75 liter). Vi skal så tilslutt omtale de steder der smöringen foregår med fett ved hjelp av fettkopper.

Vannpumpen har fettkopp og der må smøres ca. en halv omdr. en til 2 ganger daglig. Lager for utgående aksel fra koplingsboks smøres også med fett. Her smøres ca. 1 gang pr. dag og der må smøres ganske lite, f. eks. 1/4 omdr.

Omstyringslager og omstyringsapparat (reversering) har også fett-smöring. Her kan det passe å smøre 2 ganger daglig og her smøres litt rikeligere, f. eks. 1 omdr. på fettkoppen.

Innvendig hylse smøres også med fett og det kan passe med 1 gang daglig.

Når motoren er nymontert i båten, må man før omstyringslager og innvendig stevnhylse passe godt på smöringen, smör ofte da og kjenn etter at disse deler ikke blir nevneverdig varme når motoren brukes.

Reduksjonsgear.

For de motorer som blir levert med reduksjonsgear, må man være oppmerksom på at reduksjonsgearet har eget smöresystem. Reduksjonsgearet består av 2 tannhjul, 1 lite øverst og 1 større nederst. Selve huset for reduksjonsgearet er oljetett, og i bunnen av dette er ifylt ca. 0,5 liter olje. Det nederste tannhjul går da ned i oljen og oljen blir slyngt rundt. Det er peilepinne for å kontrollere oljemengden i huset, og man må påse at oljestanden er innenfor laveste og høyeste merke på peilepinnen. Ved skifting av oljen kan man gjennom hullet for peilepinnen suge opp den gamle olje med sugepumpen.

Utgående lager fra reduksjonsgearet smøres med fettkopp og for denne fettkopp gjelder det samme som foran forklart for fettkopp for utgående aksel fra koplingsboks.

I reduksjonsgearet må brukes et av disse oljemerker:

Shell: Dentax, SAE 90

Esso: Esso gear Oil - SAE 90

Mobil Oil Nør A/S: Mobilube C 90

Norsk Brenselolje A/S; BP Energol Gear Oil SAE 90.

E L E K T R I S K U T S T Y R

MARNA motor, 1 syl. type R1 4/6 hk., er utstyrt med höyspent magnet med impulskobling. En god gnist på tennpluggen er av vital betydning for motorens sikre gange. Bruk tennplugger av passende varmeverdi. De forskjellige tennpluggfabrikker benytter forskjellige betegnelse for varmeverdien, men generelt kan sies at pluggen skal være forholdsvis varm. Med passelig varm tennplugg skal belegget på denne ved full fart ha en brunlig farve. Ved for varm plugg blir belegget på enden av pluggen hvitt. Ved for kald plugg blir belegget mørkt. Passende avstand på elektrødene på tennpluggen er ca. 0,8 mm.

Etter en tids bruk av motoren kan det hende at ledningen fra magnet til tennplugg sprekker. Det må kontrolleres at ledningen isolerer godt og ikke kortslutter strömmen. Se etter at skruen som trekker ledningen fast i tennpluggbeskytteren er godt fastskrudd.

Magneten på MARNA motoren er fastspent på en enkel måte slik at den er lett å ta av.

Man løsner bare kontramutteren på undersiden av magnetbraketten og skrur spennbåndet av. Hvis magneten skulle svikte, må man først kontrollere om platinastiftene er brent. Ser platinastiftene tilsynelatende gode ut, prøv da med en ny plugg. Kontroller at ledningen er i orden. Platinastiftene kan sees når endelokket av magneten fjernes. Hvis ikke noe av dette er grunnen til at den ikke vil virke tilfredsstillende, bør man ikke selv prøve å reparere den, men sende den til fabrikken eller til et kvalifisert verksted for overhaling.

Ha alltid en god, tørr tennplugg i båten i reserve. Magnetens impuls gjør at tennpluggen gir en fullgod gnist selv med de små omdreininger man får ved å dreie motoren rundt med hånden. På den måten blir motoren lett å starte. Impulsen kobles automatisk ut så fort motoren er kommet i gang.

Gnisten på tennpluggen skal komme en liten stund før stempellet er kommet i toppstilling. Det er dette som kalles fortenning eller höytenning. Störrelsen av fortenningen er avhengig av motorens omdreiningstall. Passende fortenning for MARNA motor type R1, er 10 grader ved full fart kjøring (magneten stilt på höy tenning).

Gnisten på tennpluggen kommer akkurat i det øyeblikk platinastiftene på magneten begynner å åpne seg.

Framgangsmåten for å stille inn magneten for riktig tenningspunkt blir da følgende:

De tidligere omtalte 10 graders fortenning svarer til en avstand av 27 millimeter på svinghjulets periferi (omkrets).

Løs først av motorens topplokk slik at stempellets toppstilling kan bestemmes. Når stempellet står i nøyaktig toppstilling setter man et lite merke på svinghjulets topp. Så merker man av et nytt merke på svinghjulet. Dette nye merke skal være 27 millimeter til höyre fra det første, når man ser inn mot svinghjulet. Tenningen skal da finne sted når dette siste merke på svinghjulet står akkurat på toppen. Magneten er altså riktig innstilt når platinastiftene begynner å åpne seg når det siste merke er på toppen.

Hvis ikke platinastiftenes åpning skjer på det rette tidspunkt, innstiller man dette punkt på den skive som er festet på magnetdrevakselen. Denne skive er 2-delt og kan dreies helt rundt når man skifter skruene over i nye hull. Ved magnetinnstilling dreier man den ytre ring i forhold til den indre ring og når riktig tenningspunkt er oppnådd, trekker man de 3 skruer fast.

Man må være oppmerksom på at magnetens normale tenningspunkt og impulsens tenningspunkt må være noe forskjellig, i det impulsens tenning alltid må være noe senere enn magnetens, slik at man er sikker på at impulsen ikke tenner før stempellet har passert toppstilling og er for nedadgående. Hvis impulsen tenner før stempellet er kommet i toppstilling, kan det forårsake bakslag.

Vær oppmerksom på ved fartskruing av magneten at den blir stående i lodd på sin brakett. Hvis den står skjevt, vil dette innvirke på tenningspunktet. I lengderetningen skal magneten plaseres slik at den støter an mot koplingen, men man må ikke anvende trykk.

A L M I N D E L I G B R U K A V M A R N A M O T O R
T Y P E R1.

Foran er nå forklart om innmontering, forklaring om smöresystemet, stramming av registerkjede, samt forklaring av Solex forgasseren. Når motoren er fullt innmontert og den skal prøves før første gang, må man se etter følgende:

Kontroller oljestand i veivhus og drevhus ved hjelp av peilepinner. Er motoren utstyrt med reduksjonsgear, må oljestanden i dette også kontrolleres.

Vær sikker på at bunnkranen for kjølevann er åpen, slik at vannet fritt kan komme foran til vannpumpen. Når motoren er startet vil man etter en kort stund se om kjølevannet kommer ut av avløpsrøret fra nippelen i topplokk. Man må også huske å skru på fettkoppene, slik som forklart under avsnittet om smöresystem. Det fett man benytter i fettkoppene må være et syrefritt fett, og det må være rent og ikke for tykt.

Når motoren skal startes bør man "strupe" den et par ganger slik at det blir en fet gassblanding i sylinderen. Starten bør foregå med luftspjellet nesten helt åpent. Så fort motoren er kommet i gang slår man så ned farten, for hvis motoren skal gå med utkoblet propell, vil full luftåpning på forgasserspjellet få motoren til å ruse opp, hvilket ikke er heldig.

Er motoren levert med frikobling og reversering, vil det som oftest vise seg at fulle vinger, dvs. reverseringsspaken så langt frem som mulig, vil være for tung for motoren. Man prøver seg så frem og innstiller stigningen på propellvingen til motoren på full fart har 1000-1200 omdr./min.

Når motoren kjøres inn de første gangene, vil det være fornuftig ikke å kjøre på full fart over lengre tidsrom. Hvis motoren er levert med forgasser med fast nål, f.eks. Solex forgasser, skal man ikke prøve å stille fullfarts-eller tomgangsdysen. Disse er nemlig korrekt innstilt på fabrikken under motorens prøvekjøring.

Vanlig kjøring.

Etter at motoren har gått ca. 50 timer, vil den som oftest være tilstrekkelig innkjört til at man kan la den gå for fullt hele dagen. Man bør imidlertid unngå opprusing av motoren, da en 1 syl. motor nødvendigvis må riste sterkt med stor omdr./min.

Det er viktig at man prøver å stille propellvimgenes stigning riktig. Ved full fart bør motoren ikke gå mer enn 1000-1200 omdr./min. Dette måles enklest med et tachometer (omdr.-måler). Imidlertid vil en snart finne en passende stilling på propellvingene bare ved å høre på motoren.

Ferdes man på grunt vann eller i nærheten av drivved, tömmer etc., må man være forsiktig med propellen. Vingene kan lett brekkes eller bøyes hvis de slår opp i noe. Hvis en er nødt til å bruke motoren, bør en helst holde hånden klar på frikoblingshendelen, slik at en på et øyeblikk kan koble fri propellen.

Når man skal legge til en brygge, bør man gå frem på føgende måte: Ca. 70-80 m fra bryggen slåes motoren ned på sakte fart. I passende avstand (ca. 30 m beroende på vind, ström og båten drektighet) kobler man fri, og så stiller reverseringsapparatet fullt bakover. Noen meter fra bryggen (5-10) kobles propellen inn og båten vil dermed bakke og helt fremse farten fremover.

Motorens stell

Den förste betingelse för att en bensinmotor ska virke tilfredsstillende är att den elektriske tennin er i orden. Magneten må til enhver tid holdes törr. (Se närmere om magneten under avsnittet om elektrisk tennin).

Dernest gjelder det at bensintilförselen er i orden. Forgasseren må rengjøres, og bensinledningen må gjennomblåses og rennes med jevne mellomrom.

Der samler seg etter en tid alltid litt vann i bensintank og forgasser. Dette vann må tappes ut, da det kan forårsake motorstopp. Kontrollerer man så at kjølevannet sirkulerer som det skal, vil man vanligvis ikke ha vanskeligheter med motoren.

Det er imidlertid av störste viktighet at smöringen blir utfört tilfredsstillende. (Se närmere om dette i eget avsnitt).

Motoren må holdes ren og hvis der oppstår rustdannelse, bør dette skrapes av og males over med maskinglassur.

Etter en tid må man kontrollere at motoren sitter fast på sitt fundament, da ristingen kan forårsake at den løsner. Likeledes må der kontrolleres av svinghjulet sitter godt fast.

Er man ikke fagmann bør en ikke selv reparere eller overhale motoren. Gå til anerkjent verksted eller send den til fabrikken. Det vil lönne seg.

Marna's agenter kan omgående skaffe reservedeler til motoren, og sett aldri i annet enn originale reservedeler.

Etter lengere tids kjöring bör topplokket tas av, og stempeltopp etc. rengjøres for sot.

Likeledes må ventilene kontrolleres. Passende ventilklarin er 0,4 mm for eksosventilen og 0,4 mm for gassventilen.

Denne ventilklarin er nödvändig fordi ventilene blir varmere enn sylinderen og utvider seg under gange. Hvis ikke denne klarin er tillstede, vil ventilene bli utette og brenne opp - og motoren kan stoppe.

Hvis man ikke har spesialverktøy, er det vanskelig å utföre ventiljusteringen selv, og vi anbefaler som nevnt å gå til verksted med den slags arbeid.

Vanskeligheter med starten.

Hvis motoren er vanskelig å starte, skyldes detta antageligt at tenningen er dårlig, eller att det er noe i veien med bensintilförselen. Normalt vil en strupning av forgasser være tillstrekkelig til att gi motoren den ekstra fete blanding den bör ha när den är kald. I mange tilfeller kan det lönna sig att gi motoren en "dram", slik att man är sikker på att motoren har tillstrekkelig bensin till i allfall att kunna gå noen omdreningar. Hvis man därför inte får motoren till att starta selv efter att den har fått en "dram", må feilen skyldas tenningen, förutsatt att motoren har vanlig god kompresjon. Skru av tennpluggen, legg den an mot toppen och drej motoren runt och kontroller att gnisten är i orden. Hvis gnisten är dårlig, kan man ofte hjälpa sig själv. (Se närmere om detta under avsnittet om elektrisk tennin).

Det hender i bland att en ventil hänger seg upp slik att man kan dreja motoren utan den minsta motstånd. Det är klart att motoren då inte kan starta. Man kan ofta enkelt notta på detta med en

setet på den måten blir fjernet. Imidlertid må man før man gjør dette forvisse seg om at ventilen da vil gå helt ned, dvs. at ventillöfteren befinner seg i nederste stilling. Hvis man har fått motoren til å gå noen omdreininger og den så stopper igjen, skyldes dette antageligvis at bensintilförselen svikter. Man må da kontrollere at bensintilförselen fra tanken til forgasseren renner uhindret, og likeledes at forgasseren er i orden (se nærmere under avsnittet om forgasseren). Det hender også at motoren blir for full av bensin, dvs. at tennpluggen er våt. Man bør da skru av tennpluggen og sveive motoren rundt flere ganger med avstengt bensintilförsel.

Kjöring i frostvær.

Det betyr ingen ting for motoren om den blir kjørt i frostvær, og kjöringen blir akkurat som normalt. Det er bare en ting man må passe på, nemlig å tappe alt kjölevann av motoren når den stoppes og mens vannet fremdeles er varmt. Vannet i rør og kjölekappe vil ellers fryse og utvide seg og derved ødelegge sylinderblokken og topplokket, og man kan bli påført store tap hvis man glemmer å tappe av vannet.

Når motoren er stoppet, stenger man først bunnkranen. Så åpner man avtapningskranen på sylinderblokken og likeledes åpner man avtapningskranen på vannpumpen, og ser etter at vannet renner ut. Man må også huske å tömme avløpsrøret, som går fra topplokk og ut overbord. Dette rør bør være forsynt med en avtapningskran på det laveste punkt, slik at man lettvisst kan tömme dette rør for vann.

Når man så starter motoren igjen må man først åpne bunnkranen. Tappekranen på vannpumpen må stenges, men man lar tappekranen på sylinderblokk være åpen inntil man ser at kjölevannet renner ut av avløpsrøret.

Starten i frostvær er ikke så lettvisst som i mildt vær. Oljen er stiv, og alle lagre etc. går tregere. Motoren må ofte strupes eller gis en "dram" for å starte. Husk at motorens normale kjøretemperatur er ca. 70°C. Det gjelder derfor å få temperaturen fortest mulig opp. En motor slites hardere ved å bli kjørt mange kortetur med så langt mellomrom at den har tid til å bli kald, enn den gjør når den kjøres en lang tur i riktig temperatur.

Vinteropplag.

Hvis båten skal settes på land for vinteren, er det en del ting man bør iaktta. Selv om båten settes i hus, vil det lønne seg å skru av magneten og oppbevare denne på et tørt sted. Man kan også med fordel helle smøreolje inn på kjölekappen av sylinderblokken for å hindre rustdannelse. Selvsagt må man før man gjør dette tappe av alt kjölevann. Under enhver omstendighet må kjölevannet tappes av motoren. Står motoren på et fuktig utsatt sted, bør den pakkes inn i f. eks. tjærepapp, slik at det ikke blir unødig meget rustdannelse på den. Når så motoren igjen skal gjøres klar, må man gjøre motoren ordentlig ren utvendig og innvendig. Rustflekker skrapes av og overmales med maskinglasur. Det må ifylles ny olje både i bunnrammen og frikoblingen og vekeapparatet, og alle

fettnipler må isettes nytt, godt fett. Husk også på å gi propellhodet en omgang med fettpressen. Det er nødvendig å kontrollere at senterlinjen på motor og propellaksel er i overensstemmelse med hverandre, da fundamentet kan ha forandret seg i løpet av vinteren. Bensinledninger og forgasser må renses og likeledes kjølevannsinntaket og båtens bunnrammen.

Kjølesystem

MARNA motor type R1, er en varmekraftmaskin, og det betyr at den skal være varm under gangen. Riktig temperatur etter en tids kjøring er ca. 65 grader Celsius. Det vil si at motoren er så varm at man ikke kan holde hånden på f. eks. bunnrammen mer enn et øyeblikk uten å brenne seg. Det gjelder derfor å være klar over at en motor slites mere ved lav temperatur enn ved høy, og en førsteklasses olje blir ikke ødelagt av varme før temperaturen går over 100 grader Celsius.

Kjølevannspumpen som driver kjølevannet rundt er en tannhjulspumpe drevet av kamakselen. På denne måte oppnår man at tannhjulspumpen får den halve hastigheten av sveivakselen. Vannpumpen er festet på en liten brakett.

Pumpens aksel er tilkoblet akselen fra motoren ved hjelp av et retangulært metallstykke som passer inn i et spor på hver av de 2 nevnte aksler. I metallstykket er der boret et hull for å svekke dette koplingsstykke. Dette er gjort for å forhindre at tannhjulene i pumpen går i stykker i tilfelle pumpen er frosset, for hvis man sveiver på motoren med fastfrosset pumpe, vil det svekkede koplingsstykke gå av først slik at pumpen ikke blir ødelagt.

Med hver motor leveres et reservekoplingsstykke for kjølevannspumpe.

Bakstart

For å lette starten er MARNA motor type R1, utstyrt med bakstart. På bakstartbukken, i motsatt retning av sveiven, er magneten plasert. Derved kommer den på det høyeste og tørrest mulig sted i båten. Sveivakselen har en slik form at sveiven kan komme i inngrep i 2 forskjellige stillinger i forhold til stemplenes stilling. Den riktige måten å starte på er å la sveiven gå i inngrep i nederst stilling, og så dra den oppover, og ikke å sette sveiven i inngrep øverst og trykke den ned. For å få sveiven i inngrep må den trygges litt inn, og man føler da at sveivsplinten har fått tak. Når så motoren starter, vil sveiven automatisk bli ført ut igjen slik at den blir stående stille.

Motorkassen bør helst lages slik at bare sveiven stikker ut på kassens bakerste del. Sveivakselen bør også med jevne mellomrom smøres med litt olje i den enden av lageret hvor sveiven er festet.

Frikobling

Frikoblingen har til oppgave å få propellen til å stå stille selv om motoren går. Frikoblingen har en støpejernsfriksjonsfjær som blir

utvidet når koblingshendelen skyves fremover. Fjæren griper fast i en koblingsklokke, og dermed forbinder den motorakselen med propellakselen. Når hendelen skyves fremover, blir en sylinderformet kon presset bakover, og 2 armer i friksjonsfjæren blir bendlt utover. På disse 2 armer sitter 2 herdede skruer som kan justeres. Hvis koblingen skulle slure, må disse skruene strammes inn. Dette gjøres ved at man løsner kontramutterne på skruene og skrur i klokkeretning en passende omdreining. Man må alltid passe på at begge armer blir skrudd likt hvis man forandrer innstillingen.

I bakkant av frikoblingen er et kulelager og 2 tetningsringer. Dette har til oppgave å forhindre sjøvann i å trenge inn i frikoblingen hvis vannet i båten går over akselen. Dette lager må smøres daglig for å virke etter sin hensikt, men der må smøres lite (se under smøresystem).

Hvis der er kommet vann i kobling og bunnramme, må alt vann og olje fjernes samvittighetsfullt, og ny olje påfylles. Kjør så motoren snarest mulig slik at alle deler blir oversprutet med god, ren olje.

Det benyttes samme olje i frikoblingen og motoren forøvrig.

Propellanlegg

MARNA motor type R1 (4 hk.) er utstyrt med 7/8" propellaksel og 1 1/8" rør, og med gjennomgangshylse 1 1/2".

Er motoren utstyrt med reduksjonsgear (6 hk.) så er der 1" propellaksel og 1 1/4" rør. Gjennomgangshylse er da 1 5/8".

Det er viktig at man kontrollerer at akselen står bendlfritt i båten. Da akterstevn og feste for reversering og likeledes motorens fundament som oftest er laget av tre i forbindelse med vann, har disse ting lett for å slå seg. Det vil da lett oppstå bendl i akselen som vil slites ut på kort tid. Man må derfor regelmessig kontrollere at akselen løper uten kast. (Ang. denne kontroll se avsnittet om motorens innmontering).

Stevnehylsen er både utvendig og innvendig pakket ved hjelp av en talgpakning, men man bør også her hvert år kontrollere at pakningen er tett, da vann ellers kan trenge inn i båten gjennom dette rør. Også reverseringsrøret er pakket med en talgpakning som må ettersees. Selve propellhodet er fylt med fett. Det må regelmessig kontrolleres at der er tilstrekkelig fett i hodet. Ifyllingen skjer ved å skru ut en plugg i selve hodet.

Bensintanken.

Til hver motor medfölger en bensintank og rörledning fra tank til forgasser. Bunnen av tanken må være minst 20 cm over forgasseren. Husk på at båten reiser seg under fart og ta dette i betraktning ved placering av tanken. Bensinledningen bør strekkes så rett som mulig og på en slik måte at den lett kan renses.

I lokket på bensintanken er det boret et lite hull for at der ikke skal oppstå vakum inne i tanken og på den måte hindre bensinen å renne til forgasseren.

I tanker plasert under dekk, altså med såkalt dekksflens før ifylling, er dette hull boret i forbindelsesrøret mellom flensen og tanken. Påse at nevnte hull ikke blir tettet igjen. Tanken må med jevne mellomrom tappes for vann. Bensin inneholder ofte litt vann, og det hender også at vann trenger inn i tanken gjennom påfyll-pluggen. Da vannet er tyngre enn bensin, vil alltid vannet samle seg i bunnen av tanken så det er lett å tappe ut.

E T T E R - S T R A M M I N G A V R E G I S T E R K J E D E

Ved leveringen av motoren fra fabrikken er registerkjeden opstrammet passende.

För motoren tas i bruk, bör eieren skru lös pluggen 112013 (se tegningen) på drevhuset. Man kan da med fingeren lett kjenne stramheten på kjeden når man trykker kjeden nedover. Dette er en god rettledning å ha når man siden skal etter-stramme kjeden. Alle kjeder må fra tid til annen etter-strammes. For MARNA motor, type R1, kan vi gi følgende kontroll-regel for hvor stram kjeden skal være.

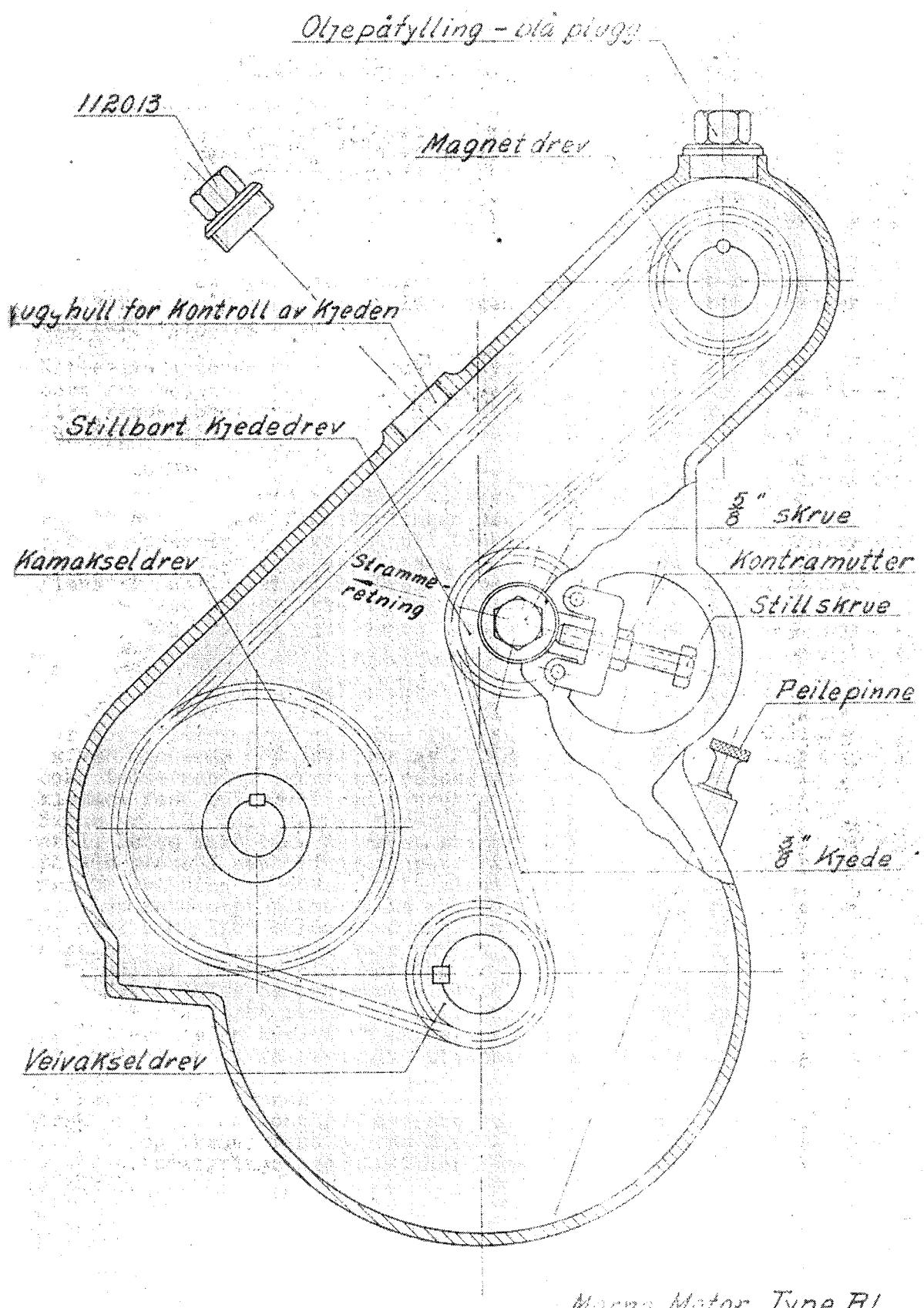
Når pluggen 112013 er utskrudd, kan man sette en målestav (tom-mestokk) ned på kjeden. Passende stramhet er når man kan trykke kjeden nedover ca. 8 til 10 m/m.

Viser kontrollen at kjeden er for slakk, må den etter-strammes. Ved etter-stramming skrur man först lös luken som dekker för det stillbare kjededrev. Det är 5 skruer som holder denne luke på plass. Nå kommer det stillbare kjededrevet til synet och man ser lett hvordan konstruktionen virker. Man löser upp den 5/8" skruen som holder kjededrevet på plass. Man skrur inte upp mer än att skruen och skiven under hodet blir löst. Kontra-mutteren på stillskruen löses, och vidare skru stillskruen innover vil kjededrevet bli forskjøvet og kjeden vil strammes. Når passende stramhet menes å være oppnådd, tappar man den 5/8" skruen fast.

Og man foretar nå en kontroll av strammingen på kjeden gjennom hullet for pluggen 112013. Er kjeden ikke blitt stram nok, må man stille litt mer på stillskruen. Har man fått kjeden for stram, må man skru stillskruen litt tilbake. Når man skrur på stillskruen, må selvfølgelig den 5/8" skruen, som holder kjededrevet fast, være løsnet, slik at kjededrevet kan forskyves.

Når passende stramhet på kjeden er oppnådd, trekkes först den 5/8" skruen kraftigt til og siden trekker man til kontramutteren på stillskruen.

Til slutt settes luken på plass og skrues fast.

Mandal Motorfabrik.

"Marna" omstyringsapparat (reversering).

"Marna" motor, type Rl 4/6 hk. som skal leveres med vridbar propellervinger er utstyrt med et omstyringsapparat direkte påbygd koplingsboks og behöver således ikke eget fundament. Er motoren utstyrt med reduksjonsgear, så blir omstyringsapparatet festet til boksen for reduksjonsgearet. Reduksjonsgearet har fundamentlabber som passer for montering på motorfundamentets langligger bjelker.

Sveiven som beveger omstyringen, må beveges nesten en hel omdreining for å bevege propellervingene fra full stigning forover til full stigning akterover.

Når selve motoren monteres, må omstyringsapparatet være tatt bort fra motoren. Det holdes på plass til koplingsboks (alternativt reduksjonsgearboks) ved de 4 stk. 3/8" skruer nr. 29, se tegningen Mt 1265. Omstyringslageret nr. 8 demonteres ved skruene nr. 14 og skruene nr. 10

Propellerakselen med trekkrör stikkes inn gjennom ut- og innvendig stevnhylse. Flenskoplingen settes på akselen og de 2 stk. 5/8" settskruer m/ sekskanthull trekkes litt til. Skivså propelleakselen så langt fram at flensen kommer sammen med tilhørende flens på kopplingsakselen. Drei propellerakselen rundt med hånd, og viser det seg da ikke åpning mellom flensene, skulle retningen være riktig. Foreta også denne kontroll når motoren er helt fastskrudd.

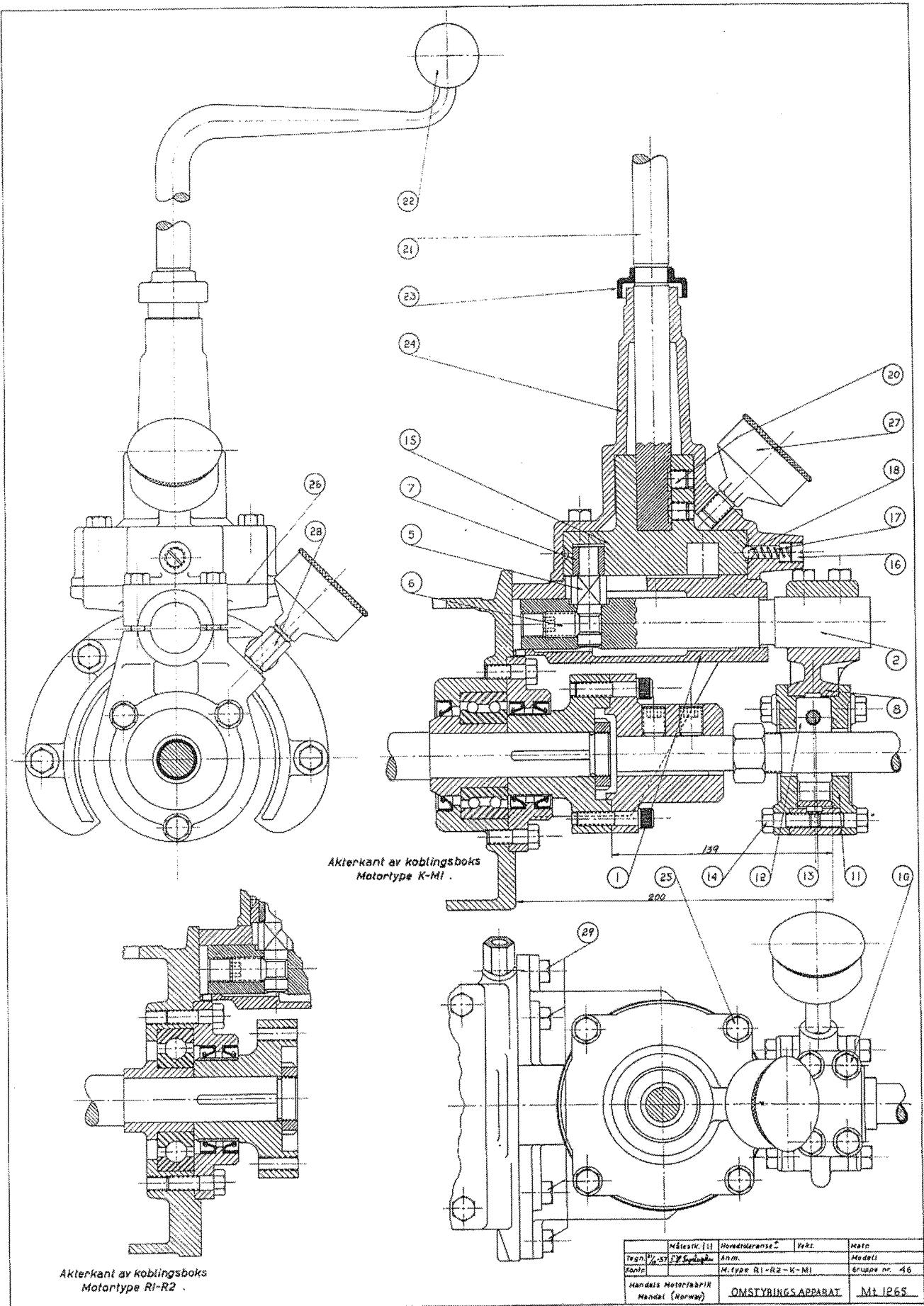
Flenskoplingen på propellerakselen tas av igjen, og omstyringslageret monteres i riktig avstand på propellerakselens trekkrör. Når propellervingene står med full stigning forover, skal klemeskiven monteres i en avstand av 200 mm fra akterkant koplingsboks (alternativt akterkant reduksjonsgear). Klemeskiven nr. 12 klemmes fast til röret ved å trekke skruen nr. 13 kraftig til. Skruen nr. 13, samt den tilhørende 6 kant nøkkelen, er av krom-nikkelsål. Dette materiale er meget sterkt. Lagerlukene nr. 11 monteres på sin plass i omstyringslageret. Pakkboksen på trekkröret pakkes med talgpakning og skrues til. Flenskoplingen på propellerakselen settes på plass. Kile mellom aksel og kopling legges inn og de 2 stk. 5/8" skruer med sekskanthull trekkes kraftig til. Akselen skal gå gjennom hele hullet på flenskoplingen, men ikke mer. Hullet i denne flenskopplingen er bort ca. 1 mm oval til den ene side før å lette demonteringen. Akselen er i senter av koplingen når de 2 stk. 5/8" skruer er tiltrukket. Flenskoplingen på propellerakselen koples nå sammen med tilhørende flenskoppling på kopplingsaksel (alternativt utgående aksel fra reduksjonsgear.)

Nå settes omstyringen på plass, og de 4 stk. 3/8" skruer nr. 29 trekkes fast. Så monteres øverste halvdel av omstyringslageret nr. 11, og skrues fast med de 4 stk. 3/8" skruer nr. 10. Man må se etter at omstyringslageret kommer i senter av propellerakselens trekkrör.

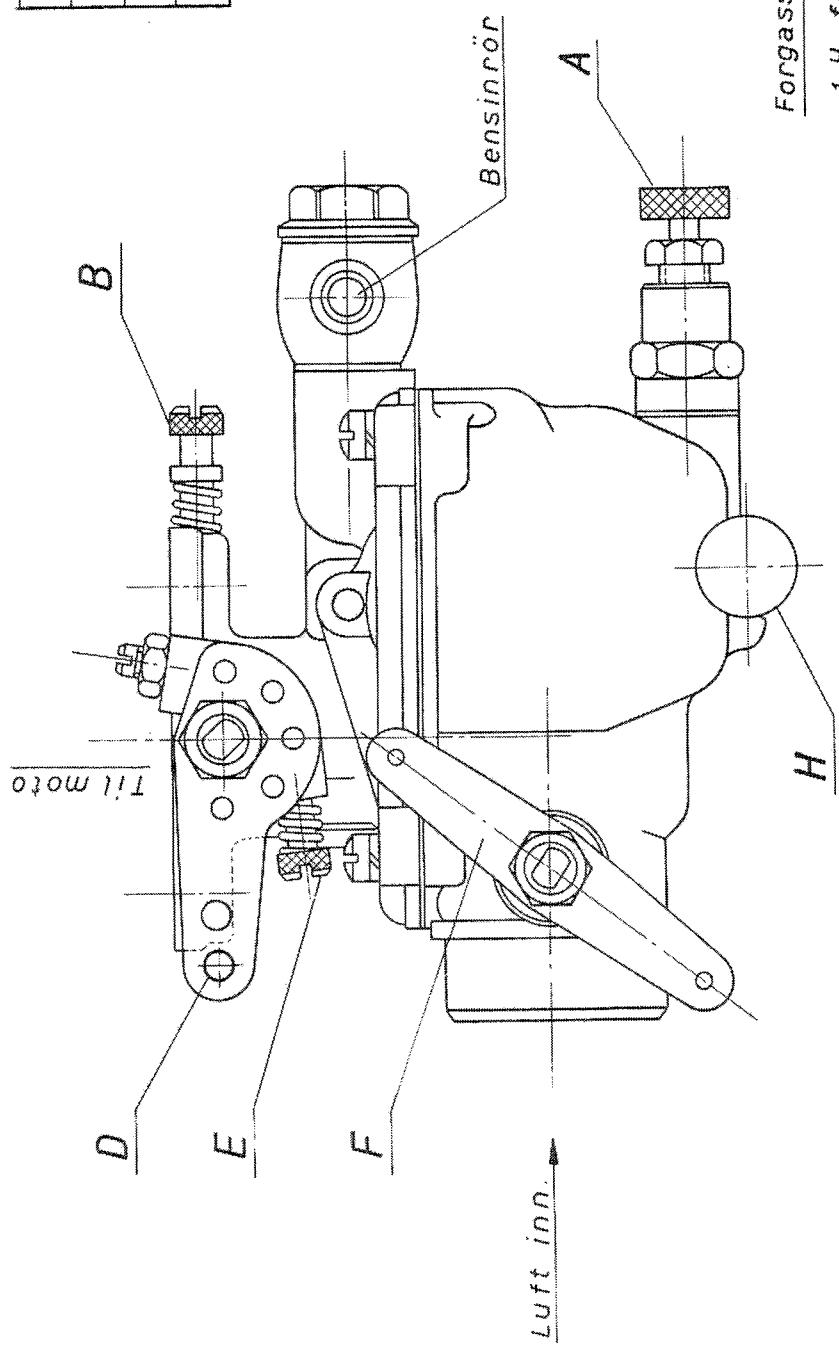
Nå kan man prøve om propellervingene har den stigning forover og akterover som man ønsker. Ved dette omstyringsapparatet kan man lett forandre propeller bladenes stigning uten å flytte selve klemeskiven nr. 12 på trekkrøret. Man løser bare opp de 4 stk. 3/8" skruer nr. 10 og flytter omstyringslageret litt fører over eller akterover til man har den ønskede stigning på propellerbladene. Vær oppmerksom på denne fordel.

Fettkoppen på omstyringslageret smører dette lager. Fettkoppen nr. 27 smører selve omstyringen.

Kulen nr. 18, fjæren nr. 17 og stillskruen nr. 16 har til oppgave å holde omstyringen på plass i den stilling man har satt sveiven. I omkretsen av skiven nr. 15 er der boret 40 hull. Kulen går altså ned i ett av disse hull, og omstyringen blir stående her inntil man flytter sveiven.

D	Luftspjeld.
E	Stillskrue for luftspjeld.
F	Struper for startning.
H	Avtapningskran.

Forgasseren er merket.

1 H for 4 og 5 hk. H type.

2 K for 6/9 og 8/11 hk. K type.

4 FF for 24 / 32 hk. FF type.

Solex Forgasser

Type 26 VN.

Marna motor.

Mandal Motorfabrik. 15/1-57

S O L E X F O R G A S S E R.

SOLEX forgasser, type 26 VN, kan brukes på MARNA forgassermotorer. Ved påmontering og ved bruk av SOLEX forgasser må følgende ting iakttaes:

Alle dyser, spjeld etc. er forskjellig til de enkelte motortypene og forgasserne kan derfor bare brukes til den motortype som merkingen angir (se skisse av SOLEX forgasser). Derfor er det også viktig at motortype oppgis ved bestilling av reservedeler.

Bensinrøret tilkobles banjonippelen på forgasseren. Inne i nippelen er plasert et filter som bensinen først må passere før den kommer inn i forgasseren. Dette filter kan tas ut for rengjøring ved å skru ut skruen som holder nippelen.

SOLEX forgasser har 2 stillbare dyser for regulering av bensinmengden. Dysen A regulerer bensinmengden for fullfartskjøring og dysen B regulerer bensinmengden ved tomgang (sakte kjøring).

SOLEX forgasser leveres påmontert MARNA motoren med innstilte dyser, men skulle en regulering av en eller annen grunn være nødvendig, så må der gåes frem som følger:

Fullfartsdyse A.

Ved innstilling av denne dyse åpner man skruen A ca. 1 omdreining mot urviseren, slik at motoren sikkert får nok bensin. Når så motoren er blitt normal varm, skrues skruen A inn til man tydelig hører at motoren sakner eller også skyter i forgasseren. Dette er et sikkert tegn på at nå får motoren for lite bensin, altså må man åpne skruen A litt igjen, og da får man en riktig innstilling av fullfartsdysen A. Normalt vil det passe at skruen for fullfartsdysen må være åpnet ca. 1 omdreining.

Tomgangsdyse B.

Ved denne dyse får motoren mest bensin når skruen B er skrudd ut. Skrur man skruen inn litt så virker dette slik at motoren får mindre bensin.

Motorens hastighet reguleres ved stilling av skruen E. Når skruen E er innstilt slik at motoren får et tilstrekkelig lavt omdrenings-tall ved tomgang, må man höre etter om motoren har en passelig bensintilførsel gjennom tomgangsdysen.

Hvis man fått vann i bensinen så vil dette samle seg på bunnen av forgasseren og kan uttappes gjennom avtapningskranen H.

Motorens regulering ved kjøring skjer ved å åpne eller lukke luftspjeldet D. Skal motoren strupes ved starting, så skjer dette ved å lukke spjeldet F og så sveive motoren rundt et par ganger.

En betingelse for godt resultat er at forgasseren regelmessig ren-gjøres i flottørkammer og dyser.

Når forgasseren demonteres, pass godt på at pakningen som deler forgasseren i 2, ikke blir ødelagt.

Mandal, 27. februar 1957.

MANDALS MOTORFABRIK

Vær oppmerksom på disse ting.

Förste gangs skiftning av smöreolje i veivhus og drevhus.

Når motoren er ny må der skiftes smöreolje i veivhus og drevhus når man har brukt opp 40 liter brennstoff.

Siden skiftes olje i veivhus og drevhus som oljeskilt foreskriver.

Husk at enhver motor forbruiker noe smöreolje når den kjøres.

Smöreoljeforbruket er högst när motoren ikke är innkjört.

Kontroller hver dag motorens peilepinner for oljestand i veivhus og drevhus. Viser peilingen för lite smöreolje, må der etterfyllas opp till översta merke. (Se förvärig sida 3-4).

Skru peilepinner og oljepåfyllingsplugger godt fast.

Ha alltid smöreolje av föreskrevet kvalitet som reserve ombord, og pass på å ha en tett boks med syrefritt fett ombord.

NB. MARNA type R1, är en höyverdig motor som krever de beste smöreoljer. Garantien gjelder derfor ikke hvis der anvendes andre smöreoljer enn oppgitt på skiltet.

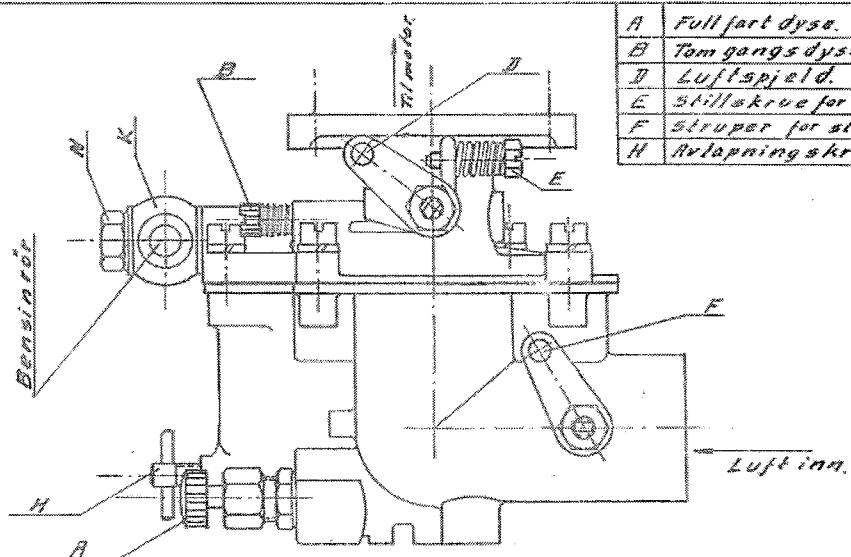
Kontroller at motoren får kjölevann. Husk å tappe vann av motoren i frostvær.

Husk å tappe vann ut av bensintank.

Hvis topplokk tas av, må man huske på når dette igjen påmonteres at topplokkpakning må legges på plass med samme side ned, som när den ble tatt av. Dette sees tydelig av den fordypning i pakningen som sylinderföringen har frambrakt.

Ved tiltrekning av de 6 muttere som holder topplokket på plass, så trekker man först litt på de 2 midterste, så trekkes litt på de 2 närmest magnet, deretter litt på de 2 närmest eksos. Slik fortsetter man i samme rekkefölge å trekke til litt på hver mutter, inntil alle 6 er passende hårdt tiltrukket.

ZENITH FORGASSER

ZENITH FORGASSER

Type 24 T-2

		Marna motorer.
Tegn. 10/54		Mandals Motorfabrik.

Zenith forgasser, type 24 T-2 brukes på 1 syl. type R1 og 2 syl. type R2MARNA bensinmotorer. Forgasseren er ut- og innvendig forkobret. Utvendig er den dertil malt med sort lakk maling.

Ved påmontering og ved bruk av Zenith forgasser må følgende ting iakttas:

Bensinrøret tilkobles det svingbare stykket K (se skissen av Zenith forgasser ovenfor). Inne i stykket K er plasert et filter (sil) som bensinen først må passere før den kommer inn i forgasseren flottør-kammer. Dette filter kan tas ut for rengjøring ved å skru ut skruen N. En rengjøring av dette filter bør foretas med visse mellomrom, f. eks. hver vår for lystbåter og for bruksbåter minst 2 ganger om året. Pass godt på pakningsringene for svingstykket K slik at disse kommer på riktig plass ved montering.

Zenith forgasseren har 2 stillbare dyser for regulering av bensinmengden. Dysen A regulerer bensinmengden for fullfart-kjøring og dysen B regulerer bensinmengden ved tomgang (sakte kjøring).

Zenith forgasseren leveres påmontert nye MARNA motorer med riktig innstilte dyser, men skulle en regulering av en eller annen grunn være nødvendig, så må der gås fram som følger:

ZENITH FORGASSER

Fullfartsdyse A

Ved innstilling av denne dyse åpner man skruen A ca. 1 1/2 til 2 omdreininger slik at motoren sikkert får nok bensin når den kjøres fullfart. Når så motoren er blitt normal varm skrus skruens A innover inntil man tydelig hører at motorens omdreiningstall blir mindre. Dette er et sikkert tegn på at motoren får for lite bensin, og altså må man åpne skruen A litt igjen, og da får man riktig stilling av fullfartsdysen A. Normalt vil det passe at skruen for fullfartsdysen må være åpnet ca. 1 1/2 omdreining.

Tomgangsdyse B

Ved denne dyse må man være oppmerksom på at virkningen er helt omvendt av fullfartsdysen A. Mest bensin får motoren fra tomgangsdysen når skruen B er skrudd helt ned. Åpner man skruen litt så virker dette slik at motoren får mindre bensin.

Motorens minste hastighet innstilles ved hjelp av skruen E. Når skruen E er innstilt slik at motoren får et passende lavt omdreiningstall ved tomgang, må man høre etter om motoren har en passende bensintilförsel gjennom tomgangsdysen. Som regel vil det passe at skruen B åpnes ca. 1 1/2 omdr. fra den er helt nedskrudd.

Vi vil også gjøre oppmerksom på hvordan det virker hvis en motor blir kjørt med feil innstilte dyser på forgasseren.

Hvis motoren får for lite bensin gjennom fullfartsdysen vil dette virke slik at den utstrømmende eksosgass får en vesentlig höyre temperatur enn den normalt skal ha ved fullfartskjøring. Denne höye temperatur på eksosgassen gir motorens ventiler en ekstra påkjenning og i mange tilfeller vil det være årsak til oppbrente og ödelagte ventiler. Man må også være oppmerksom på at der ikke spares bensin ved en slik kjøring. Resultatet blir at effekten på motoren går ned.

Hvis man kjører en motor der fullfartsdysen er stilt slik at motoren får altfor meget bensin, så vil dette øke sotdannelse i toppløkk og på stempeltopp. Det er av forannevnte grunner viktig at forgasseren er riktig innstilt.

Motorens regulering ved kjøring skjer ved å åpne eller lukke luftspjeldet D.

Når motoren skal strupes før start, skjer dette ved å lukke spjeldet F og så sveive motoren rundt 2-3 ganger. Når struping før start skal foretas, så må strupespjeldet F lukke helt. Hvis ikke spjeldet er helt lukket så får ikke motoren inn nok bensin og resultatet blir at motoren ikke starter slik den skal.

Med motoren blir levert en struperknapp. Denne struperknapp skal gjenges inn på en 3/16" stang av passende lengde slik at struperknappen kommer utenfor motorhuset. Den andre ende böyes i vinkel og monteres inn i struperhendel på forgasseren. Den sikres med en saksespunkt på utsiden av hendel.

Ved ny montering bør man alltid kontrollere at strupespjeldet lukker helt igjen når struperknappen trekkes akterover for strupering.

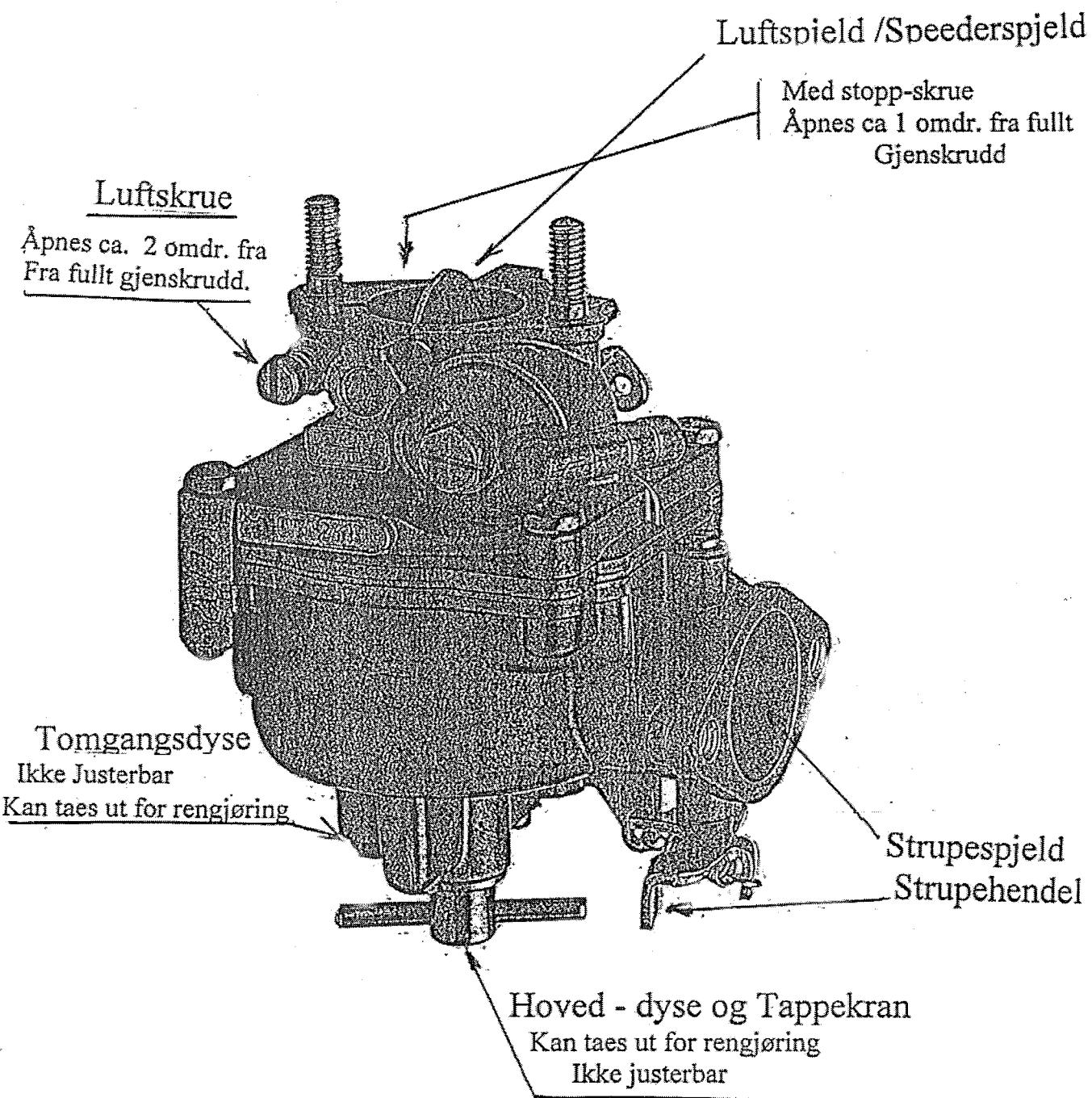
Er der kommet vann i forgasseren (gjennom bensinen), så kan dette vann tappes ut gjennom tappekransen H.

Det kan forekomme at der kan bli igjen luft i bensinledningen. Slike luftblærer kan skape vanskeligheter for bensintilförselen. Pass derfor på å få luften ut av bensinledningen.

Zenith forgasser type 24-T-2 er laget av lettmetall, og for å beskytte den mot bensinens og sjøluftens virkning er den som foran forklart forbrent både inn- og utvendig. Skulle der likevel samle seg avfall av oppirret metall i bensinen av forgasseren, så må den rengjøres i flottørkammer og dyser.

Når forgasseren demonteres, pass godt på at pakningen som er mellom forgasseren 2 deler ikke blir ødelagt. Pakningen må være torden når forgasseren igjen monteres sammen. Hvis ikke så er tilfelle vil der bli lekkasje.

Marna Motor --- Dellorto Forgasser

MARNA MOTOR A/s

Tel.: 38 26 48 25 / 38 26 40 22
Fax: 38 26 49 45 - Kastellgt. 12
Boks 297, 4503 Mandal

MARNA MOTOR A/S

Montering av Dellorto forgasser på Marna type R1-R2 *RG12-H og K.

- A. -- Bensinrøret må avkappes rett foran den gamle forgasseren slik at bensinslangen påmontert Dellorto-forgasseren kan trees inn på røret og festes med slangeklemme. Viktig: Ingen forgasser kan virke tilfredsstillende hvis tank eller bensinledning er fullt av rusk eller vann. Det er derfor helt nødvendig å rengjøre tanken og bensinleiding slik at vann og slam blir helt fjernet. Husk at når man kapper bensinrøret blir det spon som lett kan komme inn i forgasseren dyser. Da vil forgasseren ikke virke.
- B. -- Hvis motoren er utstyrt med luftfilter bør sylinderen på filteret forlenges slik at forgasseren suger luft fra ventilhusluken (motorventilasjon). Dette gjelder ikke 1 cyl. motorer.
- C. -- Dellorto forgasser har fast fullfartsdyse og kan ikke justeres. Tomgangsdysen sitter øverst, rett under mellomstykket til ekhauststykket. Vanligvis skal tomgangsdysen ha ca. 2-2½ torns åpning. Prøv med varm motor på sakte fart å skru igjen tomgangsdysen til motoren såkken merkbart. Deretter skrues dysen litt opp igjen.
- D. -- Dellorto forgasser er omfindlig for rask akserasjon. Hvis motoren er kjørt en stund på sakte fart, øk farten langsomt slik at man undgår stopp.